

egentlig har i Art. 13 Landsthingsmedlemmer, hvilket er en Femtedel af samtlige Landsthingsmænd; skøndt Kjøbenhavns Indbyggertal udgjør en Tiendedel af Landets Befolkning. Tager vi altsaa Folkethingets og Landsthingsmedlemmerne tilsammen, saa tror jeg, at vi nok kunne sige, at Kjøbenhavn ikke er forfordelt med Hensyn til Antallet af Repræsentanter, men tværtimod, som det ærede Medlem rigtig bemærkede, er favoriseret. Dernæst maa man heller ikke glemme den betydelige Fordel, som det naturligtvis har for en Hovedstad, at være Rigsdagens Samlingssted og Regeringens Sæde. Derved kommer der uimådelig Meget tilgode for den kjøbenhavnske Opfattelse og Anskuelse, som Provindeerne og navnlig de mere fjernliggende ikke ville kunne glæde sig til at faae gennemført, selv om de med noget større Tal efter Indvaanere og Velgere sendte Repræsentanter hertil. Men selv om man nu vil sige, at det er enkelte Kredse, hvor nogen Forandring maa anses for nødvendig, dersom man skulde gaa ind paa den Fortolkning af Grundlovens § 32, at den enkelte Valgkreds skal have omtrent 16,000 Indvaanere, saa forekommer det mig, at dette ingenlunde begrunder en saa betydelig Omflytning af Valgkredse, som der her er foreslaaet, selv om man skal have 2 eller 3 Medlemmer mere i den enkelte Kreds. Jeg er imidlertid tilbøielig til at tro, hvad der ligeledes er udtalt af den ærede foregaaende Taler, at det Antal Medlemmer, vi have her i denne Sal, er stort nok for dette lille Land, og at det ikke blot vil være en Fordyrelse med Hensyn til Responsumføringer og Dikter, men at det ogsaa vil medføre en Fordyrelse ved Samlingernes Længde, dersom der skal være 12 Medlemmer flere, end der nu er. Jeg skal ikke nærmere søge at udregne den Befolknings, som det vil blive for Landet, men jeg tror, den vil blive ikke ubetydelig, og naar man allerede nu reiser Indvendinger imod, at vi sidde her den nødvendige Tid for 102 Medlemmer for at gennemføre Sagerne, saa

vilde Indvendingerne mod lange Samlinger blive endnu større, naar vi fik 12 Medlemmer til. Jeg for mit Vedkommende kan ikke tiltræde den Anskuelse, at man med Grundlovsparagrafen for Die nødvendig maatte gennemføre en Forandring; jeg tiltræder ikke denne Anskuelse, fordi jeg tror, at vi i god Samklang med Grundlovsbestemmelsen kunde indtil videre lade Forholdet blive som hidtil, og jeg tror heller ikke, Andre kunde holde saa overmaade stærkt paa denne Anskuelse, naar man ser hen til, hvorledes andre Grundlovsparagrafer, som ere af langt større Betydning end denne, kunne staa her uden i Mand og Sandhed at blive gennemførte, men jeg siger, sæt, at man blev nødt til at gjøre en Forandring i dette Punkt, kunde der da ikke tænkes en anden Vej end just den at forøge Antallet af Folkethingets Medlemmer? Jeg vilde holde for, at hvis det skulde ske en Forandring, da maatte den hellere ske i Grundlovens § 32 end i Antallet af Medlemmene her i Salen. Dersom man i denne Paragraf satte istedetfor 16,000 Indvaanere f. Ex. 25,000, saa vare vi i lang Tid fri for Dantale af denne Sag, og det er ikke saa vanffeligt at foretage den Grundlovsforandring, hvis vi f. Ex. i denne Samling kunde blive enige om at gaa den Vej; thi der forestaar jo næste Aar almindelige Valg til Folkethinget, og efter Grundlovens § 95 er som bekendt Fremgangsmaaden den, at naar en Grundlovsforandring er vedtaget i en ordentlig eller overordentlig Samling, saa opløses hele Rigsdagen, og saa er en ny Vedtagelse af den nyvalgte Rigsdag tilstrækkelig. Ny Valg til Folkethinget skulle jo alligevel foregaa næste Aar, og det er altsaa i denne Henseende ingen Uleilighed derved. Man behøver blot at opløse Landsthinget og foretage ny Valg dertil; men det er en Historie, der ikke vil volde nogen for Samfundet foruroliggende politisk Bevægelse. Det kan nok medføre lidt Uleilighed og Befolknings, men man maa hellere tage det engang end have den bestandig vedvarende Ulempe og Befolknings af en saa betydelig